

**עין משפט** **נר מציה**

**רנב** א מיי פ"ח מהל' מאלכות אסורות הלכה י ועיין בהשגות ובמ"מ סמג עשן סב טוש"ע י"ד סימן פ סעיף א:

**רנב ב מיי** טס הלכה יז ועיין בהשגות ובמ"מ טוש"ע טס סעיף ד:

**שיטה מקובצת**

**א** (משכא ארכי): פירש בקונטרס דסלקא דעתין: **א** לא סגי משום עיזא דכרכין ובחדורות וכרוכות נמי לא סגי דשל שור נמי כרובה פ"י עגולה וחדורה פירוש גס חדין בראשיתן: **ז** קאי אלא אחדורות ולמ"ד עז כרכין חיה: **ח** וצבי כן הוא כדאמרין בסוף מסכת כתובות וחזינן נמי: **ט** ומיהו כמו כן היה יכול לדקוק מקרש:

**רבינו גרשום**

כרוכות בעינן. כלומר סדק על סדק כשור דמיתיו כקין בתוך קרן: חרוקות בעינן דאינן חלוקות: מופצלות בעינן. שנים ושלשה בקרן אחת: חדרות בעינן. עגולות: מפרי פי איש דהוא שריוה תשבע נפשו דקנה ואכל: והוזרו ברבינו אחא כו. כלומר אע"פ דהלכתא כותיה דשמואל דשרי הוזרו ברבינו אחא דאסר: טביא דבי עילאי. צבי של אוהו יער ששמו עילאי: בין אונא לאונא. כלומר בין אוון לאוון: פרשא קטיל אריא. לשון פרשים: א"ל איברא. כלומר ודאי אני רוצה:

## נמ:

כקרני חיה ולא טלפים כטלפי חיה וי"ל הכי כל שיש לו קרנים גרידא כקרני חיה חלצו מותר או שיש לו טלפים כטלפי חיה כמו כן אין לספוקי צבהמה רצי דוסא אומר יש לה קרנים כקרני חיה חלצה מותר

יש לה טלפים כטלפי חיה אכתי איכא לספוקי צבהמה דיש טלפי

להתיר חלבה והכי קאמר אלו הן סימני חיה שחלבה מותר כל שיש לה קרנים וטלפים רבי דוסא אומר יש לה קרנים אי אתה צריך לחזור על טלפים יש לה טלפים צריך אתה לחזור על קרנים וקרש אע"פ שאין לו אלא קרן אחת <sup>(א)</sup> מותר <sup>א</sup> בללא הוא והרי עז דייש לו קרנים וטלפים וחלבו אסור כרוכות בעינן והרי שור דכרוכות וחלבו אסור <sup>ב</sup> חרוקות בעינן והרי עז דחרוקות וחלבו אסור מופצלות בעינן והרי צבי דאין מופצלות וחלבו מותר <sup>ג</sup> חדרות בעינן הלכך <sup>א</sup> היכא דמיפצלא לא דינא ולא דיינא היכא דלא מיפצלא בעינן כרוכות חדרות וחרוקות והוא דמיבלע חירקיהו והיינו ספיקא דעיאי <sup>א</sup> כרכו ההיא עיזא כרכו דהואי בי ריש גלותא דעקור מלא צנא דתרבא מינה רב אחאי אסר רב שמואל בריה דרבי אבהו אבל מיניה קרי אנפשיה <sup>י</sup> מפרי פי איש תשבע בטנו שלחו מתם הלכתא כוותיה דשמואל בריה דרבי אבהו והוזרו ברבינו אחאי שמואיר עיני גולה הוא: <sup>י</sup> וקרש אע"פ שאין לו אלא קרן אחת מותר: אמר רב יהודה קרש טביא דבי עילאי מגרם אריא דבי עילאי אמר רב כהנא תשע אמהתא הוי בין אונא לאונא דאריא דבי עילאי אמר רב יוסף שיתסר אמהתא הוי משכיה דטביא דבי עילאי אמר ליה קיסר לר' יהושע בן חנניה אלהיכם כאריה מתיל דכתיב <sup>י</sup> אריה שאג מי לא יירא מאי רבותיה פרשא קטיל אריא אמר ליה לאו כהאי אריא מתיל כאריא דבי עילאי מתיל אמר ליה בעינא דמיהוית ליה ניהלי אמר ליה לא מצית חוית ליה אמר ליה <sup>י</sup> איברא חוינא ליה בעא רחמי אתעקר מדוכתיה כי הוה מרחיק ארבע מאה פרסי גידם חד קלא אפילו כל מעברתא ושורא דרומי נפל אדמרחק תלת מאה פרסי גידם קלא אחרינא נתור כבי ושיני דגברי ואף הוא נפל מכורסייא לארעא א"ל במשורתא מינד בעי רחמי עליה דלהדר לדוכתיה בעא רחמי עליה ואהדר ליה לאתריה אמר ליה קיסר לר' יהושע בן חנניה בעינא דאיחוי לאלהיכו א"ל לא מצית חוית ליה א"ל איברא חוינא

צבי דהא חזינן את בשרו וצבי כן הוא <sup>י</sup> כדאמר במסכת כתובות (דף קיב.) בסוף וחזינן נמי דבשעה שהוא ישן עינו אחת פתוחה ואמרינן במדרש שיר השירים דומה דודי לצבי מה צבי זה בשעה שהוא ישן עינו אחת פתוחה כך הקצ"ה בשעת גלותן

וצרתן של ישראל נותן עינו עליהם לשומרם וה"ג ר"ת מבזולות כלומר זקופות וראשיהם כפופות ושל צבי אינם כפופות כלל ומבזולות לשון כפיפה כדאמר בקדושין פרק האומר (דף סב:) מאי משמע דהאי חגס לישנא דבזולנא הוא דכתיב הלכוף כאגמון ראשו ואפילו גרסינן מפזולות אין לחוש דכמו מבזולות הוא כדאשכחן פרק כל מערבין (עירובין כט:) <sup>ו</sup> דאפציל זירתא דהוי כמו דאצילי וצמשניות יש בזמה מקומות הבקר במקום הפקר (פאה פ"ו משנה א:) **וּכְרָשׁ אַע"פ** שאין לו **אֵיָא** קרן אחת חלבו מותר. וא"ת בפרק בזמה מדליקין (שבת דף כח:) אמר תחש קרן אחת היה לו צמחצו וטהור היה מדאמר רב יהודה דאמר שור שהקריצ אדם הראשון קרן אחת הייתה לו צמחצו והיכי דייק מדרב יהודה שהיה תחש טהור והלא כל אותן שיש להן קרן אחת אינן שוין דהא איכא קרש שהוא חיה ושור שהוא צמה וי"ל דסמיך אמתניתין דבא סימן (גדה דף נא:) דכל שיש לו קרנים יש לו טלפים ומסתמא אפילו בקרן אחת איירי מדאשכחן שור שהקריצ אדם הראשון קרן אחת היתה צמחצו וטהור ומיהו כמו כן היה <sup>ו</sup> לדקדק מקרש דהא חזינן שאין לו אלא קרן אחת והוא מעלה גרה ומפרים פרסה: **הבי** גרסינן שיתסר <sup>ט</sup> (הוי משכה אמהתא) דטביא דבי עילאי ולא גרסינן אריא דאפילו צין אונא לאונא אית ליה תשע אמהתא א"כ משכיה טפי משיתסר: **נתור בבי** ושיני. מכאן משמע דככי לא הוי החניכיים שקורין יינצי"ש שאותן אין דרכן ליפול כדאשכחן בערבי פסחים (דף קיג.) א"ל רב לצריה לא תשתי סמא ולא תעקור ככי אלא ככי הם השינים האחרונים הטוחנים המאכל ושינים הם השינים שלפנים וכן (איוב יג) על מה אשא בשרי בשני מתרגמינן אטול בסרי צככי. [וע"ע תוס' ע"ז כח. ד"ה כתי': בקומתן

## אלו טרפות פרק שלישי חולין

**לפסיר חלצה**. והכי קאמר אלו סימני חיה לדעע שחלצה מותר: **שיש לה קרנים**. לקמיה מפרש: **טלפים**. כפורני הפרקות: **אי אסא לריך לחזור**. שאפילו נחמכו רגליה כשרה וחלצה מותר שהקרנים סימן מובהק הוא: **קרש**. חיה היא ולקמיה מפרש לה: **כרוכות**.

גילדי גילדי קליפה על קליפה כעין קרני השור: **חרוקות**. מלאות פגימות וחרירים קרניי"ר בלע"ז: **והרי עז דחרוקות**. דקס"ד הדר ביה מכרוכות ואוקי סימנא אחרוקות וכרוכות מו לא בעינן: **מפזולות**. פורקיי"ר ש בלע"ז: **והרי צבי דאין מפזולות**. לא ידענא מאי קאמר דהא ודאי מפזולות הן וגראה צעיני שמה שאנו קורין צבי לא היו הם קורין צבי אלא אותן הנקראים שטיינצו"ק וקרנים שלהן אינן מפזולין: **חדוות**. עגולות שמעמי ולא כשל עז שהן רחצות ולא<sup>א</sup> נראה דכרוכות היינו עגולות כדאמר צב"ק (דף יג:) גצי שיחין ומערות וצבכורות (דף מ:) נמי גצי <sup>א</sup> פיו דומה לשל חזיר והכי גרסינן ב<sup>א</sup> דחרוות<sup>א</sup> כעין קרני איל וצבי שחדין למעלה: **הלכך**. כיון דאיכא מפזולות ואיכא דלאו מפזולות: **היכא דמיפצלא לא דינא ולא דיינא**. כלומר אין להרהר ולחזר אחר סימן אחר שאין פיצול בקרני צמה: **והיכא דלאו מפזולות**. כגון צבי: **בעינן חדוות<sup>א</sup> כרוכות וחרוקות**. דניפוק מספיקא דכולהו. חרוקות לאפוקי מספיקא דשור. חדוות לאפוקי מעז שהן רחצות. כרוכות לאפוקי נמי מספיקא דעז. ואף על גב דשל עז אינן חדוות יש עז כרכו ששמו עז וקרניו חדוות וחרוקות ומספקא לן אי מינא דעז הוא: **דמינעל חירקיהו**. חריציה תכופות וסמוכין ומוצלעים זה בזה: **והיינו ספיקא דעיזא כרכו**. שקרינו חדוות וחרוקות ומספקא לן כיון דחדוות וחרוקות חיה הוא או דילמא כיון דשמו עז מין צמה הוא: **דעקור מלא לנא דתרבא מינה**. לאחר שחטיה הויאזוהו ממעיה: **מפרי פי איש**. בשכר ששמעתי וקצלתי שהוא מותר בטמי שצע ממנו: **והוזרו צריצו אחאי**. לנהוג צו כבוד ולדון לפניו כהלכה עד שיחזור צו ולא להמירה צפינו מה שהוא אוסר שמאיר עיני גולה הוא: **קרש**. דייין בלע"ז: **דבי עילאי**. שם יער: **טגריס**. לא איתפרש לן היכא איירינן ביה: **אומשכיה**. ארכו: **אריה שאג מי לא יירא**. כך ה' אלוקים דבר מי לא יצא הרי שנמשל לו: **פרשא קטיל**

אריא. אדם גבור הורג את הארי: **דמחזית ניהליה**. לאריא דבי עילאי: **איברא**. אמת אני רוצה לראותו ועל כרחך לריך אתה להראותו לי: **אפילו כל מעברתא**. הפילו כל הנשים המעוברות: להדי

לזרמן של ישראל נותן עינו עליהם לשומרם וה"ג ר"ת מבזולות כלומר זקופות וראשיהם כפופות ושל צבי אינם כפופות כלל ומבזולות לשון כפיפה כדאמר בקדושין פרק האומר (דף סב:) מאי משמע דהאי חגס לישנא דבזולנא הוא דכתיב הלכוף כאגמון ראשו ואפילו גרסינן מפזולות אין לחוש דכמו מבזולות הוא כדאשכחן פרק כל מערבין (עירובין כט:) <sup>ו</sup> דאפצילי זירתא דהוי כמו דאצילי וצמשניות יש בזמה מקומות הבקר במקום הפקר (פאה פ"ו משנה א:) **וּכְרָשׁ אַע"פ** שאין לו **אֵיָא** קרן אחת חלבו מותר. וא"ת בפרק בזמה מדליקין (שבת דף כח:) אמר תחש קרן אחת היה לו צמחצו וטהור היה מדאמר רב יהודה דאמר שור שהקריצ אדם הראשון קרן אחת הייתה לו צמחצו והיכי דייק מדרב יהודה שהיה תחש טהור והלא כל אותן שיש להן קרן אחת אינן שוין דהא איכא קרש שהוא חיה ושור שהוא צמה וי"ל דסמיך אמתניתין דבא סימן (גדה דף נא:) דכל שיש לו קרנים יש לו טלפים ומסתמא אפילו בקרן אחת איירי מדאשכחן שור שהקריצ אדם הראשון קרן אחת היתה צמחצו וטהור ומיהו כמו כן היה <sup>ו</sup> לדקדק מקרש דהא חזינן שאין לו אלא קרן אחת והוא מעלה גרה ומפרים פרסה: **הבי** גרסינן שיתסר <sup>ט</sup> (הוי משכה אמהתא) דטביא דבי עילאי ולא גרסינן אריא דאפילו צין אונא לאונא אית ליה תשע אמהתא א"כ משכיה טפי משיתסר: **נתור בבי** ושיני. מכאן משמע דככי לא הוי החניכיים שקורין יינצי"ש שאותן אין דרכן ליפול כדאשכחן בערבי פסחים (דף קיג.) א"ל רב לצריה לא תשתי סמא ולא תעקור ככי אלא ככי הם השינים האחרונים הטוחנים המאכל ושינים הם השינים שלפנים וכן (איוב יג) על מה אשא בשרי בשני מתרגמינן אטול בסרי צככי. [וע"ע תוס' ע"ז כח. ד"ה כתי': בקומתן

מסורת הש"ס

א) גבי הערוך ערך חקנ צ' חדוקות, ב) גבר הערוך הדורות ח"ל הדורות פי' עגולות כרוכות סדק על סדק דמחוי כקין בתוך קרן חרוקות דאינן חלוקות, ג) גבר הערוך כרכיו פי' שם מקום, ד) גבר הערוך אברא וכתב התוסף שהוא מלשון ברי', ה) בס"א: ולי, ו) [צ"ל זנב הגדין, ז) גבי הרש"ל הדורות, ח) גבי הרש"ל חדוות, וכן לקמן, ט) צ"ל דעז. רש"י, י) [ושם איתא דאצילי זירמא, יא) [צ"ל אמהתא הוי משכא],

**תורה אור השלם**

1. מפרי פי איש תשובע בטנא תבואת שפתיו ישובע: משלי יח כ
2. אריה שאג מי לא יירא אדני אלהים דברר מי לא יצבא: עמוס ג ח

**הגהות חב"ח**

א) גבי וקרש וכו' קרן אחת חלבו מותר כל"ל וכן בסמוך:

**הגהות מהר"ב**

**רגישבורג**

א) גבי אע"פ שאין לו אלא קרן אחת מותר ובללא הוא כל"ל: ב) רש"י ד"ה חדוות וכו' והכי גרסי' חדוות כעין וכו' כל"ל:

**קצו"ר רש"י**

קרניי"ר [קרינוי"ר ש].

סדוק.

פורקיי"ר ש

[פורקיידי"ר ש]. מפוצלות.

שטיינבו"ק

[אישטיינבו"ק]. אקו.

יעל-סלע.

דיי"ן. צבי.